

සුපර් ස්ටාර්

ලංකාවේ ඉපදුණු මේ රටේ සුපර් ස්ටාර් කෙනෙක් වන රොෂානිගේ කතාව අපේ පාඨකයෝ බොහෝ දෙනෙක් දැන් දන්නවනේ. අපේ රටේ ඉඳුල දරු කමට හදාගන්න ඔය වගේ ළමයි හුඟාදෙනෙක් පහුගිය දවස් වල තමන්ගේ සැබෑ දෙමව්පියන් සොයාගෙන ආපු විස්තර අපි සැහැනවන දැක්කනේ. ඒත් රොෂානි විශේෂ වුනේ ඇය Star කෙනෙක් නිසා.

මේ කතාව දිනා බලනකොට මට වැදගත් වුනේ කාරුණික තුනයි. මට වැදගත් වුනේ රො ෂානි වඩා ඇ හදාගත් ධීවි අම්මගේ භූමිකාව. දරුවන් හැඩි අම්මලා දරුකමට ප්‍රමිසි ගත්තත් නැරඳුල් ප්‍රසික් නම් ඇය තමන්ට ප්‍රමිසි දරුවකු සිරියදී තමයි රොෂානිව දරුකමට ගත්තේ. ඇය දරුවන් දෙදෙනාටම සැළකීමත්, ඇගේ අවසන් මොහොතේ රො ෂානිගේ සැබෑ දෙමව්පියන් සොයා ගැනීමට කටයුතු සැලසීමත් විශේෂයෙන්ම අභය කළ යුතුය. මේවා කොතරම් උසස් මානුෂික ගුණාංගද ? සංසන්දනාත්මකව බැලුවොත් අපි ඉන්නේ කොතනද ?

අපි අහල, අත්දැකල පුරුද්ද තියෙන්නෙම අම්මලා හැඩි වුනාම පුංචි අම්මලගෙ, හැන්දලගේ අකටයුතු කම් ගැන වගේ. හොඳ කෙනෙක් හිරිගොත් කොපමණ අඛණ්ඩයක් සුදු පාඨකයන් ළමයි දරුකමට ලබා ගන්නේ වෙනත් චේතනාවකින් යුත මිනිසාට මේ සිද්දීත් බිඳ දමන්නේ හැද්දේ ඒ නිසා මේ බ්‍රික් හා කැරලල් ප්‍රසික් යුවලට වූවි මල්ලිගේ සැලසුම් වක මෙන්.

අනෙක් කාරණේ මේ දෙමව්පියන් විසින් රොෂිනිගේ පිවිසීමට ඇතිකර ඇති බලපෑම කෙනෙක්ද යන්න අද මේ වනවිට ගත කරන නිදහස්කාරී පිටත රටාවෙන් දේනවා. සියලු බැඳීම් වලින් නිදහස්ව ස්වභාවික පරිසරය සමඟ වත්මනේ ඇගේ පවුල ගත කරන නිවහල් පිවිසීමට ඇ හදාගත් දෙමව්පියන්ගේ ලොකුම සුවපහසු වකක් වන්නට බැර. බොහෝ දෙනෙකුට මේක පිස්සුවක් වගේ තමයි දේන්න. ඒ මට හිතන විදිකට ඇය කරන්නේ බොහෝ දෙනෙකුට කරන්න අමාරු වැඩක් නිසා. මිනිස්සු හැමිනිස්සෙම කරන්න පුරුදු වෙලා ඉන්නේ ලේසි පහසු තව කවුරු හරි කරපු වැඩනේ.

අන්තිම කාරණේ මේ රොෂානිව දරු කමට ගත් වකවානුව ඒ තියන්නේ අසුව දකුණක් මැද හරිදේ. ලංකාවේ ප්‍රදරු ජාවාරම් ජයටම කෙරෙන වගේ ආරංචියක් තිබුණා කේද? අර පානදුර පැත්තේ ප්‍රදරු තවත් දාලා තිබුන නිසාලා පුප්පත් අම්මලා ගෙනත් වකතනකට ගල් කරල ළමයි ලැබුනම බර ගණන් වලට මේ වගේ වතුණන යම් සුප්‍රකට ඇමයි කෙනෙකුගේ බිරිඳක් මේවාට සම්බන්ධයි නිසාලා කතාවකුත් හිඳේ. ඒත් මේ කාලෙම වගේ තමයි. පිස්සු හැදෙනවා තමයි අම්මලා. අපේ දරුක ශ්‍රේමි ගැන කතා කරන්න හිගොත්, වරද තියෙන්නේ අර පුප්පත් අභිසංක දරුවන් වදන අම්මලා ගැන හෙවෙයි. බිස්කක් කරපු මාර අම්මලා ගැන. මේක මට නිකං මතක් වුනේ මේ ලෝකේ අම්මලාගේ ආදරය ගැන සිතනකොට.

ප්‍රසංග

ඕස්ට්‍රේලියාවේ පැවැත්වෙන හි ට්‍රි ප්‍රසංගය බලන්න නිතරම යන එක ආර්ථික පැත්තෙන් අමාරු වුනත් කොහොම හරි කාගෙන යන්නේ හිත රසවිඳිනවට වඩා ශිල්පියාව සජීවීව දකින බලාපොරොත්තුවෙන. හිත රසවිඳිනන ක එකක් දාගන්නම බැරිය. දැං මෙතාට නිතරම එක විස්ට්, සකත්, ඊවම්, වඩ්වඩ්, අමරසිරි, පිලිල්ගේ වගේ අපේ ප්‍රසිද්ධ ගායක පරපුර එන ප්‍රසංග සාර්ථක වෙන්නෙත් ඒ තේතුව නිසා බවයි මගේ හැඟීම. අන්තිමට බලපු පිලිල්ගේගේ නිල්දියවර බලල ගෙදර ඇවිත් කල්පනා කලේ අපට තව කොච්චර කල් මේ ශිල්පීන්ගේ මේ හිත ගෙවි එක අනන්ත වෙයිද කියලා. දැන් පිලිල්ගේගේ වකක් වියපත් වෙලා වගේ. මෙවර ඔහු ගසනු දැකීම මට ඇතිකලේ සතුටට වඩා දුකක්. ඉස්සර පිලිල් ඇති කලේ සතුටට වඩා ප්‍රඥාව. පිලිල් ඇති අපේ වියපත් නිර්මාණ කරුවන් හිත බොහෝ මයක් සර්වකාලීන ලෙස හැඳින්වුවත් ඒවා දකුණ ගණන් නැවත නැවත අනත කොට අපේ සතුට හිත වෙනවා කියලයි මට හිතෙන්නේ.

පාර්ශ්වකට හිගත් සාප්පයක් දැමීමත්, සිව් ඇඟුවත් කොටිත්ම රස්සාවට යන එක ගමන් වනනේදීත් අනත මේ හිතම මුදුල් ගෙවලා ප්‍රසංගයකට හිනින් අනන්ත වෙන එක ශ්‍රේක්ෂකයෝ එන අපේ පැත්තට ලොකු අසාධාරණයක් කියලයි මට හැගෙන්නේ. අප අපේ සුභාවිත නිර්මාණකරණයේ උපරිමයට හිනින්ද මේ කාන්තාවන් පසු ඊට ගමනකත් ඇත්තේම හැද්දේ? ලෝක සංගීත ක්ෂේත්‍රයේ

හැඩිපුරුව නව නිර්මාණ බිහිවීමට සමගාමීව අපේ ක්ෂේත්‍රය තුල නිර්මාණ බිහි නොවීමට මේ පරපුරත් වගකිව යුතු හැද්ද කියලත් වෙලාවකට හිතෙනවා. එක්තරා වකවානුවක මොවුන් විස්කොට නොදෙවනි රසාලිප්ත නිර්මාණ බිහිකරපු මිනිස්සු. ඒ උල්පත් සිඳී තියේ කොහොමද ? මාර දුකක් තියෙන්නේ.

අඩුම තරමේ වසරකට එකක්වත් නව නිර්මාණයක් කරනවා නම් මේ ඒකාකාරීත්වයෙන් මිදෙන්න ඒක ලොකු උපකාරයක් මේ හිත ලෝලීන්ට.

වලංගුවලින්

මගේ ලියන මේසය මතට දැනට වසර කීපයක සිට මේ දිනයට මටත් හොරෙන්

පැමිණෙන මේ රතු රෝස මල් කිහිපයක් මා හොඳින් දන්න බොහෝ දෙනාට පිළිබඳව නැවත මතක් කරනු දැනෙයි. ආදරය, දයාව, සෙනෙහස හද පුරාම රැඳී තිබුණද පිවිස ගෙවෙනා අවිචේති ස්වභාවය තුල හද පතුලේ රැඳී ඇති මේ හැඟීම් වලට මතු වන්නට, අනෙකාට දුක් වන්නට ඉබේ, කාලයත් වසරකට වරක් හේ

ලැබීම අගනේය යන්න දැන් දැන් මට ද දැනෙනු දැනේ. ආනා... ඒ තියන්නේ වූවි මල්ලිගේ නොදැකීම මේ රටේ ප්‍රධාන ප්‍රවාහයට එක්වී ඇති බව නොවේද?

මේ මුල් කාලයේ හුණුරු වූ පියවරුන්ගේ, මිච්චරන්ගේ දිනයත් වලට කාලයත් සමග එකත වන්නට වූ අපට වැලැන්ටයිත්ව පැත්තකට දැමීමට නොහැකිවීම අරුමයක් ද? ලංකාවේ මෙහි ආදර කෝච්චි, සැමරුම් සාදන නැගත් රැවුම් ගෙරවුම්ද සහිතව නොබිඳී ගලන සෙනෙහසක සංකේතයක් බඳු මේ රතු රෝස මල පිලිල්ගේ මෙවුනට මගේ හදවත සෙනෙහසින් බලා බලා සිටින වග පිලිල්ගේට සිදුවී තිබෙනවා.

රෝස මලකින් පිවිසීමට කල හැකි

විටයි. පිරිනෙත් දවස ආරම්භ කොට පිරිනෙත් අවසන් කරන බොහෝදි රටේ ස්ත්‍රීයට ගෙදර හිරියත්, වලියට හියත්, වැඩට හියත් කිසිදු ආරක්ෂාවක් නොමැති වීම කොතරම් බේද පනකද ? කාන්තාවන් මන්ත්‍රීවරියක්, ඇමතිවරියක්, අගමැතිවරියක් ජනාධිපතිවරියක් වූ රටේම කාන්තා දිනයකදී දිනයගත් අයිතීන් වැඩි දියුණු කරවාගැනීම සඳහා සටන් කිරීම දක්වා පල්ලම් බැසීමට සිදුවී තිබීම බේදවා-වකයේ කරම පෙන්වයි. මේ කාන්තා දිනයේ වූවි මල්ලිගේ ප්‍රාර්ථනය නම් කාන්තා අයිතීන් ගැන දැනලීම පසක තබා හිංසනයට ලක්වන කාන්තාවන්ගේ දුෂකතාවයට විරෝධීව නීතිය ක්ෂණිකව ක්‍රියාත්මක කරවා ගැනීමේ වෙනුවෙන්... වැඩ පිලිවෙලකට ගොනුවීමට කාන්තා සංවිධාන විටට ඥානය හා ශක්තිය ලැබේවයි යන්නය.

සුභ චිත්‍රපට

සරලයි ලේසියි පසසයි වගේ පෙනුනට චිත්‍රපට කලාවේ අමාරුම කර්තව්‍යය තමයි ඒකට චිත්‍රපට හා ලමා චිත්‍රපට නිර්මාණය කිරීම. බොහෝ නිර්මාණ කරුවෝ මේ කේෂ්ත්‍ර දෙක හරහා අපිට ඉදිරිපත් කරන්න පුරුදු වෙලා තියෙන්නේ ඒකාකාරී කරා හා සිලෝක විහිලී. ඒ නිසාම ඒකට චිත්‍රපට අපට විහිලවත් වෙලා. කියෙත් කියද හිනා වෙලා නරඹන්න පාළුවන්. අපිව හිනස්සන්න පුළුවන් නව නිලියෝ කියදකොද අපට ඉන්නේ ඒ වගේම තමයි සුභ චිත්‍රපට ගත්තත් අපේ ඇතිලි ගැනට තමයි නිර්මාණය වෙලා තියෙන්නේ. ඒකෙනුත් දෙක තුනක් ඇරෙන්න සේරම අනාටයි.

බලපෑමක් හැකි වුවද එක් නි-මේශයකදී ඇති වන හැඟීම් මකින් පිවිසගේ බොහෝ දේ වෙනස් කල හැකිය. රතු ආදරයේ මෙන්ම රාගයේද සංකේතයක් ලෙස පිලිගැනෙයි. විනිසාම අප තේරුම් බේරුම් කර ගත යුතු පොදු කාරණාව වන්නේද හැඟීම් ආසාව හා ආදරය, සෙනෙහස අතර ඇති වෙනසයි. මන්ද මේ සයලු දැකීම හැඟීම් රැඳී ඇත්තේ ඔබේ හදවත තුල නිසා. වැලැන්ටයිත් අපි කැඳවා ගත යුත්තේ යන්න ඒ කරුණ නිසාය.

කාන්තා දිනය

මාර්තු 08 වැනිදාට ගෙදෙන ජාත්‍යන්තර කාන්තා දිනය වළඹෙන විට අප කතා කිරීමට පුරුදු වී ඇත්තේ කාන්තාවන්ගේ සම අයිතිය, ඔවුන්ගේ ගෞරවය ආරක්ෂා කිරීම,

කොටින්ම අපේ මහ නිර්මාණ කරු ලෙස ලෙස්ටර්ගේ සුභ චිත්‍රපටකරණයේදී ජෝල්ගේ. ඒක වෙනම කලාවක් වන්නේ ඒ නිසා අපිට පුරුදු කරලා තියෙන්නේ ළමයි රඟපාන වැඩිහිටි චිත්‍රපට සුභ චිත්‍රපට විදිනවනේ. ඊට මාමාගේ හදයට පස්සේ අපට කතා කළ හැක්කේ ඔහුම ලමා චිත්‍රපටයක් ගැන ද කියලා පොඩ් ප්‍රණයකුත් තියෙනවා. (මොනවා වුනත් අපේවල්ලේ සුභ චිත්‍රපටවලත් හොඳට රඟපාන නව නිලියෝ හිරිවා කියලා නොකිව්වොත් අසාධාරණයි.) ඉතිං මේ තිබුන ලමා චිත්‍රපට ඉබේරියෙ දැං අහවරයි කියලා මිනිසා එක..... නරඹන හැමෝම කියලා තිබුන නිසා හිස බලන්න හෝ ගානා පොකුණ. මල් ! ළමයි රඟපාන ළමයිගේ චිත්‍රපටයක් කාලෙකට පස-සේ දැක්කා. චිත්‍රපට විවාරයකට මො යන්නේ නැහැ. හොයනෙක. නරඹන්න. මේ චිත්‍රපටය වෙනුවෙන් බරපතන ඉසුලු කුසුම්වල, යෝග්‍ය දරු අඳුනා කාණ්ඩයට අපේ ගෞරවය පිරිනමන්න කැමතියි ඕස්ට්‍රේලියාවේ ඉඳුගෙන මොකක් හරි ගානක් අතට වන බිස්කක් එකකට මුදල් යොදවන්නෙ නැතුව මේ වගේ සඳී කාර්යකට අත ගැසූ එකට ජයවේවා.

එය කොතරම් පහත් තත්වයකට පත්වී ඇද්ද යන්න වටහා ගත හැක්කේ හිංසනයට ලක්වූ කාන්තාවන්ගේ වියස් ප්‍රමාණය ගැන සිතන

මම ඩූටි මල්ලි